

ת"פ 4088/01/14 - מדינת ישראל נגד נתנאל לוי, נפתליבנאבו

בית המשפט המחוזי בירושלים

14 יולי 2015

ת"פ 4088-01-14 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

בפני כב' השופט בכיר אמנון כהן
בעניין: מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד מוריה הירש

המאשימה

נגד

1. נתנאל לוי

2. נפתליבנאבו

ה הנאשמים

ע"י ב"כ עו"ד שאול עזרא

גזר דין לנאשם מס' 2

הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בניגוד לסעיף 380 לחוק העונשין.

בהתאם לאמור בכתב האישום, ביום 22.12.13 שהו שני הנאשמים יחד עם אחרים סמוך לבנין כלל בירושלים. הנאשם מס' 1 דקר את אחד המתלוננים והנאשם 2 היכה את אחד המתלוננים באמצעות קסדת אופנוע שהחזיק בידו. הנאשם מס' 2 הודה, כי כתוצאה ממעשיו נגרמו למתלון חתך באורך של כ- 1 סנטימטר מעל הגבה הימנית וחתך באורך של כ- 2 סנטימטר בקרקפת מימין. המתלון פונה לבית החולים ונזקק לתפרים.

יצוין, כי לנאשם מס' 1 יוחסה עבירה של פציעה בנסיבות מחמירות וכן הוגש נגדו אישום נוסף. עניינו טרם הסתיים.

בעת הדיון בהארכת מעצרו של הנאשם, הורה חברי, כב' השופט כרמי מוסק לשלוח את הנאשם לוועדת אבחון. ביום 1.3.15 קבעה ועדת האבחון, בין היתר, כי הנאשם מבין את הליך המשפט וכי הוא כשיר לעמוד לדין. לדו"ח ועדת האבחון נחזור בהמשך.

בעת ביצוע העבירה היה הנאשם כבן 18 ו-3 חודשים ולפיכך הוריתי על הגשת תסקיר מטעם שירות המבחן. בהחלטתי מיום 28.5.15 ציינתי כדלקמן: **"הואיל והנאשם עצור עד תום ההליכים והוא מוכר לשירות המבחן, ובשים לב לחוות הדעת בענין אבחון של הנאשם ולגילו, מתבקש שירות המבחן להגיש תסקיר מוקדם ככל האפשר."**

הדגשתי את החלטתי מאחר שבתסקירו, לא התייחס שירות המבחן כלל לדו"ח וועדת האבחון.

אמו של הנאשם העידה כעדת אופי וצינה, כי בנה סובל מבעיות נפשיות קשות וכי היו בעיות אלימות גם בבית. בנוסף, צינה, כי בנה לא ידע קרוא וכתוב וכי הועבר לבית ספר לחינוך מיוחד.

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, על בית המשפט לקבוע תחילה את מתחם העונש ההולם ולשם כך יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

אשר למתחם העונש ההולם, התביעה טענה כי מתחם העונש ההולם נע "בין מספר חודשי עבודות שירות לבין מאסר בפועל של עד כ- 10 חודשים" וביקשה להטיל על הנאשם מאסר בשליש העליון של המתחם "משהו כמו 8 חודשים" וכן מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

ברור, כי הערך החברתי שנפגע הינו שלמות גופו של אדם ובטחונו האישי.

במקרה דנן אין מדובר בתכנון מוקדם, חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה היה פחות מחלקו של הנאשם מס' 1 ואין לי כל ספק, כפי שארחיב בהמשך, כי מידת ההשפעה של האחרים על הנאשם בביצוע העבירה הייתה גדולה. למתלונן נגרם נזק רפואי. הסיבה שהביאה את הנאשם לבצע את העבירה הינה היגררותו אחרי אחרים.

התביעה לא הציגה גזרי דין בענין הענישה הנהוגה. ב"כ הנאשם התרעם על כך והציג, מצדו, גזרי דין רבים בהם הוטלו בגין עבירה דומה עונשים קלים וטען, כי מתחם העונש ההולם מתחיל ממאסר על תנאי ושל"צ.

הפסיקה הנוהגת בענין סעיף 380 לחוק העונשין אינה אחידה וניתן למצוא גזרי דין בהם הוטלו מאסרים על תנאי ומאידך ניתן למצוא גזרי דין בהם הוטלו מאסרים בפועל. וכפי שציין ב"כ הנאשם, כל מקרה לפי נסיבותיו (ראה, לדוגמא, ע"פ 4065/13 בו אישר בית המשפט העליון עונש של שירות לתועלת הציבור ללא הרשעה ועל נאשם אחר הטיל מאסר לריצוי בעבודות שירות).

בנסיבות הענין אני קובע, כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר בפועל.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, (סעיף 40א לתיקון 113) יש להתחשב בגילו הצעיר בעת ביצוע העבירה והפגיעה האפשרית בנאשם בעת מאסרו (ולענין זה ישנה חשיבות לאמור בסיפא של תסקיר שירות המבחן).

אין להתעלם מנסיבות חייו הקשות של הנאשם ושל משפחתו וכן מהעובדה כי לנאשם אין עבר פלילי.

כאן יש להתייחס למצבו השכלי של הנאשם ולמסמכים הרבים שהוגשו לעיוני.

באבחון הרפואי שנערך לנאשם על ידי המוסד לביטוח לאומי ביום 4.3.14 נקבע, כי הנאשם סובל מפיגור שכלי קל וכי עמוד 2

הוא זקוק לגמלה. שיעור נכותו הועמד על 40%.

בשים לב למצבו הרפואי, שוחרר הנאשם מחובת שירות בטחון (נ/4).

שירות המבחן ציין, בין היתר, כי הנאשם הודה במיוחס לו בכתב האישום וכי משפחתו מונה זוג הורים ו-11 ילדים, כאשר האב מובטל והאם הינה עקרת בית. לדעת שירות המבחן, עולה רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות אלימה נוספת בעתיד מצד הנאשם. שירות המבחן ציין, כי הנאשם למד במסגרת חינוך מיוחד וכי הוא נגרר אחר חברה שולית במטרה לקבל חיזוק לדימויו העצמי הנמוך ובמטרה לקבל תחושת השתייכות. שירות המבחן המשיך וציין, כי הנאשם התקשה לשתף פעולה בהליך הטיפולי שנבנה עבורו במסגרת הפניה בתיק המעצר וכי הפר את התנאים המגבילים שהוטלו עליו, עד שלבסוף, נעצר עד תום ההליכים. שירות המבחן העריך, כי הנאשם נעדר בשלות ויכולת להפיק תועלת מהליך טיפולי בשלב זה בחייו ולפיכך נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו. באופן קצת מפתיע, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם מאסר בפועל לתקופה קצרה ולהפנות את שימת לב שירות בתי הסוהר למצבו.

כאמור, שירות המבחן לא התייחס כלל לדוח ועדת האבחון מיום 1.3.15.

מעיקרי דו"ח ועדת האבחון עולה, כי הנאשם "גבולי בתפקודו" וכי הוא סובל מקשיים רגשיים והתנהגותיים ומומלץ להעניק לו טיפול תמיכתי ותהליך שיקומי עם מרכיבים של שיקום תעסוקתי. ועדת האבחון העריכה, כי הנאשם זקוק למסגרת חוץ ביתית לשם מניעת המשך הידרדרותו לפשיעה, וקבעה, כי ללא פתרון של הוצאה מהבית למסגרת סגורה, הסיכוי להסתבכויות עם החוק הינו גבוה.

בתיק שבפניי אני מוטרד לא מהעונש שיוטל על הנאשם אלא מעתידו של הנאשם ומהעדר מסגרת שתעזור לו ולמשפחתו להשתקם בהתאם לדו"ח ועדת האבחון. ב"כ הנאשם מסר לי כי הוא ימציא תוך מספר ימים מסמך מטעם העובדת הסוציאלית בעיריית ירושלים המכירה את הנאשם ובה תוכנית שיקום. מסמך כזה לא הובא בפניי וב"כ הנאשם הודיע לי, כי פנה מספר פעמים למנהלת המחוז בעיריית ירושלים אך, מנהלת המחוז השיבה לו, כי אין זה מתפקיד הרשות לטפל בעניינו של הנאשם. כמו כן מסר לי, כי מנהלת המחוז התחייבה להעביר את עניינו של הנאשם לגורם אחר ברשות שיבחן מה ניתן לעשות בעניינו של הנאשם.

ספק רב בעיני אם הטלת מאסר למשך מספר חודשים הינו הפתרון למצוקתו של הנאשם ולפיכך נראית לי עמדת ב"כ הנאשם להסתפק בימי מעצרו של הנאשם תוך מתן הנחיה בדבר גורם שיסייע לנאשם.

אשר על כן, אני מטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 70 יום החל מיום מעצרו דהיינו 14.5.15. מתקופת המאסר יש לנכות את הימים בהם היה הנאשם עצור קודם לכן, דהיינו מיום 22.12.13 עד 31.12.13. פירושו של דבר **כי הנאשם ישוחרר היום.**

כמו כן, אני מטיל על הנאשם מאסר על תנאי למשך 6 חודשים ואולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם כן יעבור תוך תקופה של שנתיים מהיום על עבירה של תקיפה מסוג כלשהו ויורשע עליה.

אני מורה להעביר העתק מגזר דין זה לגב' שרה גורפינקל מנהלת מחוז שירותי רווחה בעירית ירושלים אשר תודיע לבית המשפט תוך 30 יום מי הגורם אליו הופנה הנאשם לטיפול.

הגורם אליו יועבר עניינו של הנאשם ידווח לבית המשפט בעוד 6 חודשים על מצבו של הנאשם.

העתק מגזר דין זה יועבר גם לשירות המבחן, אשר ישתדל, למרות האמור בתסקיר, לסייע לנאשם ולמשפחתו.

ניתן היום, כ"ז תמוז תשע"ה, 14 יולי 2015, במעמד הצדדים.